

forlyndt sammesteds, og den antydede Retsu-
sikkerhed finder saaledes ikke Sted. Om det,
under Litr. c, omtalte absolutum dominium
indeholdes Intet i Udkastet, og at Kongens
Udovelse af Lovgivningsmyndighed for visse
Sager skulde stride imod constitutionelle Grund-
sætninger, kan neppe antages af dem, der
vide, i hvilket Omfang orders in council for
Englands og ordonnances royales for Frank-
rigs Bekommende have fundet Anvendelse i
Colonialanliggender. Den under Litr. d i
meget svævende Udtryk anførte almindelige
Maxime, om lige personlige og Formuesrettig-
heder for Indvaanerne i Colonierne og Mo-
derlandet kan indrømmes som rigtig, men Die-
medet heraf kan opnaaes paa anden Maade
end ved Grundlovens Indførelse paa de vest-
indiske Der, og Argumentet under Litr. e ta-
ber sin Betydning, naar man mindes, at „den
fremtidige danske Lovgivnings Udvidelse til
Colonierne“ ifølge Lovudkastet er den danske
Rigsdags Control underkastet. Til Litr. f
maa det være overseet, at den hidtilværende
omfattende Lovgivningsmyndighed, som har
været udøvet af Generalgouvernerne ved
Colonialplacater, aldeles uafhængig af Moder-
landets Lovgivningsmagt, netop tilstiges op-
hævet ved Coloniallov-Udkastet, og at især
efter den Maade, hvorpaa Forsamlingen har
ændret Udkastet, ingen Anden faaer Afgang
til at give Lov for Colonierne end de, som
ifølge Grundloven have Deel i Lovgivnings-
myndigheden. Den under Litr. g omhandlede
Begrænsning af de forskjellige Arter af lov-
givende Myndighed er ikke vanskeligere at op-
fatte og practiff at gennemføre end mange
Retsbegreber, som ere af en ligeartet Beskaf-
senhed, men ved Lovgivningen dog underkastes
afvigende Regler. Bemærkningen under Litr.
h taber sin Bægt, naar man erindrer sig,
at Ministerens grundlovmæssige Ansvarlighed
maa have samme Betydning i Colonialsager
som i andre Anliggender, da hans her om-
handlede Embedsvirkfomhed vil have sin Hjem-
mel i en overeensstemmende med Grundloven
given Lov. Lovudkastets, under Litr. i om-
handlede, Bestemmelser i § 2 (Det oprindelige
Udkasts § 4) om den Kongen forbeholdte Deel
af den lovgivende Myndighed ere, som oven-

for anført, grundede paa, at det maa ansees
ugjorligt at bebyrde Rigsdagen med det hele
Lovgivningsværk for Colonierne, hvilket vinder
forøget Bægt, naar den ved det oprindelige
Udkast Colonialraadet tillagte besluttende Myndig-
hed i mindre vigtige Sager skulde bort-
falde. Naar hensees til, at de coloniale Sa-
gers Behandling alene i Colonialraadet forud-
sattes idetmindste at medtage 4 Uger, vil det
ikke kunne antages, at Rigsdagen letteligen
vilde være istand til uden Afbræk for andre
vigtige Interesser at overtage den fuldstændige,
for almindelige Lovgivningsarbejder anordnede
Behandling med Hensyn til Colonierne, især
da Sagerne Behandling sandsynligvis vilde
kræve endog en større Tidsanvendelse i Thin-
gene, hvis Medlemmer vilde behøve Oplys-
ning om mange Særegenheder ved de colo-
niale Forhold, som ville være Colonialraadets
Medlemmer velbekendte. Hertil kommer, at
det selv ved omfattende og vidtløftige Skild-
ringer af Coloniens vigtigste indre Forhold,
saasom Nærings- Arbejds- og Tyendeforhol-
dene, vistnok vilde være særdeles vanskeligt for
Rigsdagens Medlemmer at erhverve sig den
Sagkundskab, som maa ansees uomgængelig
nødvendig til en heldig Afgjorelse af de fore-
liggende Sager, hvorimod denne mere omfat-
tende og almindeligere Sagkundskab om Colo-
niernes Anliggender, efter Sagens Natur maa
i langt høiere Grad være tilstede hos de af
den udøvende Magts Organer, som staae i
vedvarende Forretningsforbindelse med Colo-
nierne, og saaledes stadig have disses Til-
stande for Die. Det er vel sandt, at den
under Litr. k omtalte Afgjorelse i Ministeriet
savner det Offentlighedens Præg, som Sagens
Behandling paa Rigsdagen vilde erholde; men
en betydelig Modvægt herimod vil dog findes
i den Control fra Rigsdagens og Colonial-
raadets Side, som Lovudkastet hjemser, og
forfaavidt der tillige omtales Intriguer og
Partikampe som Hindringer for Gouverneurens
Stilling, saa lader den menneffelige Naturs
Skrobelighed med Sikkerhed forudsee, at saa-
danne ikke vilde bortfalde ved at henlægge
alle Coloniens Lovgivningsarbejder under
Rigsdagens Behandling.

Endskjøndt det saaledes maa findes, at